

Sygn. akt I C 802/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Kamila Starosta

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy M. S.**

przeciwko **J. F.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. F. na rzecz powoda Gminy M. S. kwotę 1.441,23 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści jeden złotych dwadzieścia trzy grosze) wraz poniższymi odsetkami od następujących kwot:

- 480,41 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

- 480,41 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

- 480,41 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2016r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

II. oddala powództwo w pozostałej części.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 802/17

UZASADNIENIE

W dniu 10 lutego 2017r. powód Gmina M. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. F. kwoty 2.402,05 zł wraz z poniższymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2012r. 2011r. do dnia 31 grudnia 2015r.,
- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2013r. 2011r. do dnia 31 grudnia 2015r.,
- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2014r. 2011r. do dnia 31 grudnia 2015r.,
- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.,
- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 kwietnia 2016r. 2011r. do dnia zapłaty,
- 1.925,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł jednocześnie o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zgłoszonego żądania powód wskazał, że na mocy postanowienia z dnia 29 października 1999r. spadek po dotychczasowym wieczystym użytkowniku – H. F. w zakresie działki gruntu nr (...), położonej w S. przy ul. (...) (KW Nr (...)), której właścicielem jest powód nabyli: jego żona G. F. i dwaj synowie (w tym pozwany). Natomiast spadek po G. F. nabyli : synowie J. F. i E. F. w udziałach po 1/2 części. Następnie zawiadomieniem z dnia 07 listopada 2007r. Prezydent Miasta S. wypowiedział dotychczasową opłatę roczną ustalając nową opłatę na kwotę 480,41 zł. Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami za oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste pobiera się opłatę pierwszą oraz opłaty roczne. Na mocy zaś art. 74 ust. 4 tej ustawy opłaty roczne wynosi się przez cały okres użytkowania wieczystego w terminie do 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Tym samym pozwany był zobowiązany do uiszczania opłat rocznych z tytułu wieczystego użytkowania za lata 2012 – 2016 do dnia 31 marca każdego roku. W związku z brakiem płatności ze strony pozwanego powód wystosował wezwanie do zapłaty z dnia 14 kwietnia 2016r., które pozostało bez odpowiedzi (k.2-3v).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 10 marca 2017r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł, iż nakazuje pozwanemu J. F., aby zapłacił stronie powodowej kwotę 2.402,05 zł (dwa tysiące czterysta dwa zł pięć gr) wraz z odsetkami od kwot:

- ***481,41 zł z ustawowymi odsetkami za czas od 1 kwietnia 2012r. do 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;***
- ***481,41 zł z ustawowymi odsetkami za czas od 1 kwietnia 2013r. do 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;***
- ***481,41 zł z ustawowymi odsetkami za czas od 1 kwietnia 2014r. do 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;***
- ***481,41 zł z ustawowymi odsetkami za czas od 1 kwietnia 2015r. do 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;***
- ***481,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 630,00 zł (sześćset trzydzieści zł zero gr) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł (sześćset zł zero gr) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszego nakazu, albo wniósł w tymże terminie do tutejszego Sądu sprzeciw.(k.18).***

W dniu 14 lipca 2017r. (k.25-27) pozwany złożył sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Także wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W

uzasadnieniu podniesiono jedynie, iż dochodzone roszczenie przedawniło się za okres od 2012 – 2014 roku z uwagi na upływ terminu 3-letniego.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 06 listopada 2017r. (k.38-39) powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, potwierdzając, iż dochodzone roszczenie jest świadczeniem okresowym i przedawnia się zgodnie z art.118 k.c. z upływem 3-letniego okresu przedawnienia. Wskazano, iż w niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste za rok 2014 przypada na dzień 31 marca 2014r. (tym samym dopiero z dniem 31 marca 2017r. uległoby ono przedawnieniu), natomiast powód wniósł pozew w dniu 10 lutego 2017r. i zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przez tą czynność został przerwany. Tym samym roszczenie powoda za rok 2014r. nie uległo przedawnieniu.

W związku ze skutecznie wniesionym sprzeciwem przez pozwanego wydany w sprawie nakaz zapłaty na podstawie art. 505 § 1 k.p.c. utracił moc w całości.

Na rozprawie w dniu 23 lutego 2018r. (k.48-50) pełnomocnik powoda oświadczył, iż podniesiony zarzut przedawnienia co do należności za 2012 i 2013 rok jest skuteczny i tym samym aktualne stanowisko strony powodowej jest takie, że zasądzone powinny być należności w wysokości 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a po tej dacie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2015 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a po tej dacie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i od kwoty 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2016 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a po tej dacie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Natomiast pozwany wniósł o rozłożenie na raty należności za rok od 2014 do 2016.

W piśmie z dnia 01 marca 2018r. (k.51) pełnomocnik powoda w związku z podniesionym zarzutem przedawnienia zmodyfikował swoje żądanie i wniósł o zasądzenie:

- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r., a po tej dacie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r., a po tej dacie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
- 481,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r., a po tej dacie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, a pozwany zaproponował spłatę w ratach po 50 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Gmina M. S. jest właścicielem nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...), położoną w obrębie ewidencyjnym gruntów 28 przy ul. (...) o powierzchni 0,0810 ha, dla której tut. Sąd X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą za numerem (...). Pozwany J. F. wraz z E. F. są użytkownikami wieczystymi powyższej nieruchomości w udziałach po 1/2 części. Nabyli to prawo na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 29 października 1999r. (sygn.. akt III Ns 2880/99) w drodze spadkobrania po zmarłym w dniu 14 października 1996r. H. F. oraz zmarłej w dniu 6 lutego 1999r. G. F..

Bezsporne, a nadto dowód:

- ***kopia umowy sprzedaży z dnia 30.11.1976r.– akt notarialny Rep. A nr (...)1976r. k. 6–7v,***
- ***wydruk z internetowej przeglądarki ksiąg wieczystych KW Nr (...) z 27. (...). k.8-12v,***

- kopia prawomocnego postanowienia z 29.10.1999r. sygn. akt III Ns 2880/99 k.13.

W dniu 7 listopada 2007r. Prezydent Miasta S. wystosował do współużytkownika wieczystego w osobie J. F. wymienionej działki pismo zawierające wypowiedzenie dotychczas obowiązującej stawki opłaty z tytułu użytkowania wieczystego tej działki, określając nową jej wysokość na kwotę 480,41 zł (stosownie do posiadanego udziału 1/2) ze skutkiem na 31 grudnia 2007r. i informacją o obowiązku płatności opłaty rocznej z góry do dnia 31 marca każdego roku.

Bezsporne, a nadto dowód:

- zawiadomienie z dn. 7.11.2007r. wraz z dowodem nadania korespondencji k. 14-15.

W piśmie z dnia 14 kwietnia 2016r. Gmina M. S. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 2.912,69 zł tytułem opłat rocznych za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej za okres od 2012r. do 2016r. w kwocie po 480,41 za każdy rok oraz poszczególnych kwot (219,47 zł, 156,68 zł, 94,57 zł, 38,63 zł oraz 1,29 zł tytułem odsetek ustawowych liczonych: od dnia 01 kwietnia 2012r., od dnia 03 kwietnia 2013r. , od dnia 01 kwietnia 2014r. , od dnia 01 kwietnia 2015r., od dnia 01 kwietnia 2016r.).

Pozwany J. F. ma 63 lata. Utrzymuję się z zasiłku z MOPS -u w kwocie 600 zł miesięcznie, jest to stały zasiłek do października 2018r. Nie mam innych dochodów, oszczędności. Ma zadłużenie wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i spłaca je miesięcznie w ratach w kwocie po 100 zł. Prowadził firmę i stąd to zadłużenie, ale jaka jest aktualna jego wysokości nie jest mu znane. Sam prowadzi gospodarstwo domowe. Nie uiszczał opłat z tytułu wieczystego użytkowania przedmiotowej nieruchomości, bo miał kłopoty finansowe w firmie, którą prowadził. Ok. 100 zł wydaję miesięcznie na lekarstwa, bo jestem po udarze, który przeszedł 2 lata temu. Ma orzeczoną niepełnosprawność do października 2018r. Chciałby podjąć pracę, ale jego stan zdrowia na to nie pozwala.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 14.04.2016r.r. k.16,

- potwierdzenie odbioru k. 17-17v,

- zeznania pozwanego J. F. k.56.

Sąd zważył, co następuje:

Wytoczone powództwo okazało się zasadne w tej części, co do której skutecznie nie zgłoszono zarzutu przedawnienia t.j. w tej części dotyczącej opłaty rocznej z tytułu wieczystego użytkowania za lata 2014 – 2016.

Podstawę prawną żądania stanowiły przepisy art. 238 k.c. i 71 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz.U.04.261.2603 j.t.). Na zasadzie art. 238 k.c. Wieczysty użytkownik uiszcza przez czas trwania swego prawa opłatę roczną. Przy tym opłatę tę nalicza się w okresach rocznych. Zgodnie bowiem z art. 71 ust. 1 i 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami Za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne. Opłaty roczne wnosi się przez cały okres użytkowania wieczystego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Przytoczone uregulowania przesądzają o istnieniu po stronie wieczystego użytkownika obowiązku okresowego wnoszenia opłat w stosownej wysokości.

Wymagało na wstępie zaznaczenia, że w niniejszej sprawie powód wystąpił przeciwko pozwanemu z pozwem o zapłatę należności z tytułu opłat za wieczyste użytkowanie nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...), położonej w obrębie ewidencyjnym gruntów 28 przy ul. (...) o powierzchni 0,0810 ha, dla której tut. Sąd X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą za numerem (...) za lata 2012-2016 w kwotach po 481,41 za każdy rok, choć co wynika z przedłożonych dokumentów (k.14 i 16) kwota ta wynosiła faktycznie 480,41 zł.

Początkowo zasadniczy spór w sprawie strony wiodły co do tego, czy powodowi przysługuje wobec pozwanego nieprzedawnione roszczenie o zapłatę opłat z przytoczonego tytułu za lata 2012 – 2014 (bo taki zarzut w sprzeciwie podniósł pozwany). Powód później jednak zmodyfikował swoje roszczenie i uznał jego skuteczność, ale za okres od 2012 do 2013 roku. Jednocześnie ograniczając swoje roszczenie w piśmie z dnia 01 marca 2018r. Należy zauważyć, iż cały czas posługując się należną opłatą roczną za dany rok w kwocie 481,41 zł.

Tym samym odnośnie opłat za rok 2014 rozstrzygnięcie zależało od oceny zgłoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art.117 §1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Natomiast na zasadzie art. 118 k.c. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W ocenie sądu roszczenie objęte sporem dotyczyło świadczeń o charakterze okresowym. Opłaty z tytułu wieczystego użytkowania są bowiem wnoszone w okresach rocznych, a przy tym nie można z góry określić sumy wszystkich opłat, albowiem ich wysokość może w okresie oddania gruntu w wieczyste użytkowanie podlegać różnego rodzaju zmianom. Stąd powszechnie w doktrynie [między innymi E. G. (1), Komentarz do art. 238 kodeksu cywilnego [w:] E. G., Kodeks cywilny. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe. Komentarz, Z., 2001] oraz w orzecznictwie [na przykład Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1990 r., sygn. Akt III ARN 34/90, opubl. OSNC 1992/5/82] przyjmuje się okresowy charakter przedmiotowego roszczenia.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie z art. 71 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami termin zapłaty opłaty z tytułu wieczystego użytkowania przypada na dzień 31 marca każdego kolejnego roku.

Mając więc na uwadze, iż powództwo zostało wytoczone w dniu 10 lutego 2017r. należało stwierdzić, iż roszczenie dotyczące opłat za lata 2014 -2016 nie uległo przedawnieniu, albowiem stały się one wymagalne w okresie krótszym niż trzy lata przed wytoczeniem niniejszego powództwa.

Sąd w oparciu o całokształt ujawnionego w sprawie materiału dowodowego ustalił w sprawie, że użytkownik wieczysty – pozwany był tym samym zobowiązany do zapłaty opłaty rocznej z tytułu wieczystego użytkowania za lata 2014 -2016r. w łącznej kwocie 1.441,23 zł przy przyjęciu, iż ta opłat za każdy rok została ustalona w kwocie 480,41 zł (480,41 zł X 3) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po dacie wymagalności poszczególnych opłat t.j. za 2014r. od dnia 01 kwietnia 2014r., za rok 2015 od dnia 01 kwietnia 2015r. i za rok 2016 od dnia 01 kwietnia 2016r. Ostateczne żądanie pozwu dotyczyło zapłaty z tego tytułu i wraz z odsetkami ustawowymi od powyższych dat i odnosiło się do kwot w wysokości 481,41 zł, które nie wynikały z przedłożonych dokumentów. Tym samym żądanie pozwu w związku z ograniczeniem powództwa w pozostałym zakresie i brakiem podstaw do zasądzenia poszczególnych kwot w wysokości po 481,41 zł podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., stosownie do którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wzmiankowany przepis został znowelizowany ustawą z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. (art. 57 ustawy). Dlatego też w zakresie odsetek sprzed daty 1 stycznia 2016 r. należało zasądzić odsetki ustawowe, zgodnie z poprzednim brzmieniem art. 481 § 2 k.c., wedle którego, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe. Co do terminu biegu odsetek ustawowych został on wskazany powyżej t.j. dzień następny po 31 marca 2014r., po 31 marca 2015r. oraz po 31 marca 2016r. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż – w zakresie zasądzenia kwoty 480,41 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 kwietnia 2016r. do dnia 31 grudnia 2015r., a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie zaistniała oczywista omyłka albowiem od dnia 01 kwietnia 2016r. obowiązują już odsetki ustawowe za opóźnienie.

Odnosząc się do zgłoszonego przez pozwanego wniosku o rozłożenie na raty powództwa w ograniczonej części stwierdzić należy, iż trudna sytuacja życiowa w jakiej znalazł się pozwany nie może prowadzić do tego, że powód będzie ponosił negatywne skutki takiego stanu rzeczy. Podstawą zastosowania przepisu art. 320 k.p.c. jest uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Będzie tak przykładowo w sytuacji, gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe byłoby niemożliwe, bądź bardzo utrudnione albo narażałoby pozwanego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Założeniem tej regulacji jest zatem uczynienie postępowania wykonawczego (egzekucji) realnym ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Unormowanie to daje bowiem możliwość antycypowania trudności mogących wyniknąć w toku postępowania egzekucyjnego, a które można przewidzieć już w fazie postępowania rozpoznawczego. Należy jednak mieć na uwadze, że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę powoda w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu powoda. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie I Aca 155/13). W ocenie sądu pozwany znając swoją sytuację finansową, ale i zdrowotną nie podjął działań przedprocesowych do uniknięcia niniejszego postępowania, nadto deklarując faktyczną spłatę już w lutym 2018r. do chwili wydania orzeczenia (w dniu 08 czerwca 2018r.) nie dokonał żadnych wpłat na poczet niniejszego roszczenia. Nadto brak pełnej znajomości swojej sytuacji finansowej t.j. w zakresie wielkości zadłużenia wobec ZUS była również przeszkodą do uwzględnienia zgłoszonego wniosku o rozłożenie na raty. Nadto pozwany posiada gwarancje uzyskiwania środków otrzymania jedynie do października 2018r. Sąd tym samym pomimo bardzo trudnej sytuacji majątkowej i życiowej pozwanego nie dopatrył się żadnych przejawów z jego strony dobrowolnego realizowania roszczenia w ratach. Zaznaczyć należy jednak, iż zmiana postawy pozwanego t.j. regulowanie chociażby częściowe zasądzonego roszczenia może być podstawą do decyzji samego wierzyciela w zakresie rozłożenia na raty powyższej należności.

O kosztach procesu Sąd orzekł przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c.) i przy uwzględnieniu przepisu art. 100 k.p.c., stosownie do którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli przeciwnik uległ tylko w nieznacznej części swego żądania. Uwzględniając okoliczność, iż strona powodowa wygrała spór odnośnie 60 % wartości żądania(z dochodzonej kwoty 2402,05 zł zasadzono kwotę 1.441,23 zł), sąd dokonał stosunkowego rozdzielania pomiędzy stronami poniesionych przez powoda kosztów związanych z udziałem w procesie. Na poniesione przez powoda koszty składały się opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł i wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 900 zł, ustalone na podstawie § 2 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.). Stąd sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 802/17

ZARZĄDZENIE

Dnia 14 czerwca 2018r.

1. odnotować.
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda.
3. przedłożyć akta z apelacją lub za 28 dni.

SSR Anita Wolska